

9. augustil suri tähtis inglise poliitikamees markis Lord Salisbury 73 aasta vanaduses. Ta oli kaua aega peeminister ja juhatas osawaste Inglise üleüldist poliitikat. Wanameelsed ütlevad talle tuhat tänu hauda järele, kuna wabameelsed nii mõndagi temast leidsiwad, millega nad mitte rahul ei olnud. Ta oli mees, keda rahwas ei teadnud armastada ega wihata, s. o. nad ei tundnud teda ligemalt.

9. augustil (27. juulil) fest 10 õhtul oli Wisfabonis kange maawarise mine. Pirmus asi, kui wundament jalgade al wangub ja emalene maa enam rahul ei seisa. Meil on wõimata selles juurest ehmatusest, mis Wisfaboni elanikkudel oli, enesele diget pilti maalida. Meie wõime tänulikud olla, sest meie lasti kodumaa pind weel ei wangu. Loodame, et ta ikka nii kindlaks jääb!

3. juulil põles Pokrowskaja-Slobodas, Saamara kubermangus, 500 maja maha, ühes suurte wiljaaitadega, mille wäärtust 7 miljoni rubla peale arwatakse.

Augustikuul peeti Eiwimaal ja Pihtwa kubermangus suured sõjajarjutused ära, millest 2 korpust wäge osa wõttis. Sõjamašinat katsutakse aeg ajalt, kas ta ladu-
jaste liigub, ehk on kuhugi määri tarwis. Miisugused katsed on sõjawäe kohta väga tähtsad.

Poolamaal, kus senni katoliku-usu koolides usuõpetust wenekeeles anti, on nüüd Kõigeldõrgemalt lubatud, katoliku usuõpetust emakeeles (Poolakeeles) anda.

Mõõdaläinud aastal on meie kodumaal mitu tähtsat mälestusepäewa peetud ja pühitsetud. **23. novembril** 1902 aastal pühitsetes Krediitsüsteem oma 100 aastast kehtusepäewa. See asutus on ta meie talupoegadele wõimaliks teinud maad omale päriseks osta ja oma elule sellega kindlat alust panna. Ilma Krediitsüsteemi taasaaitamiseta oleks meil Eesti wähe pärismaa pidajaid. Tõõtagu ta weel teist sada aastat sellesama hea tagajärjega meie kodumaa kasuks!

12. detsembril 1902 a. oliwad meie ülikoolil joobelipäewad. Alma mater (helde ema), kes Balti poegi 100 aastat teaduse piimaga on imetanud, pidas oma sajaaastast sünnimisepäewa suure rõõmuga. Däne soowisid ja soowijaid oli igalt poolt Taaramäele kofku tulnud. Tartu ülikoolil on üleilmne tähendus. Tema pojad tõõtawad nii Idas kui Läänes, nii Põhjas kui Lõunas. Mis see kõige tähtsam: nad ei unusta kuskil oma heldet

ema (alma mater) ära, olgu nad Amerikas Jekt Austraalias, Aafias ehk Ahwritas, ehk minu pärast Suuremaailma-mere saartel. See suur saadikutelogu, mis joobelipidule oli kofku tulnud, oli tunnistusiks, et ülikooli järgid oma heategijat tänulikud meeles peewad. Andku Sumal, et ülikool weel teist sada aastat meie rahwa keskel oma õnnistuskirjast tõõd teeks ja isamaale waimufangeid ja auusaid poegi kaswataks!

Wiimaks olgu siin weel tähendatud, et sinne rahwakoolemeistrite seminar, mida Walitsus asutanud, 25 aastast mälestusepäewa 5. juunil waißel wiisil pühitsetes. Pidule oli osawõtjaid rohkesti tulnud, enamiste kõik endised kaswandikud. Olgu küll, et nad Wene waimus on kaswatud, Eesti süda tulsus neil ikka weel rinnus ja nad wõiwad oma rahwa heaks weel palju kasulikku tõõd teha! Rahju, et mitmed neist koolitõõd maha jätawad ja enestele uut elulutset waliwad; sel wiisil siipub meile koolimeistrite puudus lätte tulema.

Zmetohter.

Peale ühe wõõrastemaja, mille sildi peale oli kirjutatud „Kuldseakeele“ ja kus palju wõõraid sees käis, oli ta weel mitu wäissemat, alatumat wõõraste- ehk joogimaja, kuhu ainult puurajajad, sõepõletajad ja woorimehed käiswad. Wõõrastemaja peremehe Prants Hippeli ümber kogus parem seltskond kofku. Mitte üksnes suwel ei tulnud wõõrad seda ilusat kohta, kangel suurest maailmast, waatama, waid ta talwefuudel oli Hippelil dige rohkesti alalisi wõõraid. Tema naine oli tubli loff ja nõnda oleks siis kõik väga tore olnud, kui nende mõlemate wahel juba pulmast saadis, mis lähe aasta eest pühitseti, alaline tüli ja riid ei oleks walitsenud.

„Teie elate just kui koer ja kass ja olete ommeti armastusest teine teist wõtnud,“ maenitsetes õpetaja, kui ta parajaste õllellaafi tühjendas. „Wuidugi! Kui sel korral rikka Britsu Beetrise korni ei oleks andnud, siis ei oleks mul nüüd mitte tarwis ennast „seakele perenaeseks“ nimetada lasta,“ kostis noorik ja waatas wihafelt oma mehe peale, kes äritatult kostis:

„Oh jumalule, lihuniu Haag'i Mari oleks mind hea meelega wõtnud ja mina ei oleks temaga tõõste mitte halwaste elanud.“